
shrImadbhAgavataM - dvitIyaskandhaH

श्रीमद्भागवतं - द्वितीयस्कन्धः

Document Information

Text title : shrImadbhAgavatam - 02 - dvitIyaskandhaH

File name : bhagpur-02.itx

Category : purana, shrImadbhagavatam, vyAsa, krishna

Location : doc_purana

Proofread by : PSA Easwaran

Latest update : July 4, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 15, 2025

sanskritdocuments.org

shrImadbhAgavataM - dvitIyaskandhaH

श्रीमद्भागवतं - द्वितीयस्कन्धः

श्रीमद्भागवतं - द्वितीयस्कन्धः

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ द्वितीयस्कन्धः ॥

॥ प्रथमोऽध्यायः - १ ॥

श्रीशुक उवाच

वरीयानेष ते प्रश्नः कृतो लोकहितं नृप ।

आत्मवित्सम्मतः पुंसां श्रोतव्यादृषु यः परः ॥ १ ॥

श्रोतव्यादीनि राजेन्द्र नृणां सन्ति सलस्रशः ।

अपश्यतामात्मतत्त्वं गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ २ ॥

निद्रया ह्रियते नक्तं व्यवायेन य वा वयः ।

द्विवा चार्थेऽथ राजन् कुटुम्बभरणेन वा ॥ ३ ॥

दंडापत्यकलत्रादिष्वात्मसैन्येष्वसत्स्वपि ।

तेषां प्रमत्तो निधनं पश्यन्नपि न पश्यति ॥ ४ ॥

तस्माद्भारत सर्वात्मा भगवानीश्वरो हरिः ।

श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यश्चेच्छताभयम् ॥ ५ ॥

अेतावान् साङ्ख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया ।

जन्मलाभः परः पुंसामन्ते नारायणस्मृतिः ॥ ६ ॥

प्रायेण मुनयो राजन् निवृत्ता विधिषेधतः ।

नैर्गुण्यस्था रमन्ते स्म गुणानुकथने हरेः ॥ ७ ॥

एदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसम्मितम् ।

अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ॥ ८ ॥

परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्य उत्तमश्लोकलीलया ।
गृहीतयेता राजर्षे आप्यानं यदधीतवान् ॥ ८ ॥
तद्वदं तेऽभिधास्यामि मडापौरुषिको भवान् ।
यस्य श्रद्धतामाशु स्यान्मुकुन्दे मतिः सती ॥ १० ॥
येतन्निर्विधमानानामिच्छतामकुतोभयम् ।
योगिनां नृप निर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ॥ ११ ॥
किं प्रमत्तस्य भद्रुभिः परोक्षैर्हयनैरिह ।
वरं मुदूर्तं विदितं घटते श्रेयसे यतः ॥ १२ ॥
भद्राङ्गो नाम राजर्षिर्ज्ञात्वेयत्तामिडायुषः ।
मुदूर्तात्सर्वमुत्सृज्य गतवानभयं हरिम् ॥ १३ ॥
तवाप्येतर्हि कौरव्य समाहं श्रुवितावधिः ।
उपकल्पय तत्सर्वं तावद्यत्साम्परायिकम् ॥ १४ ॥
अन्तकाले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः ।
छिन्द्यादसङ्गशस्त्रेण स्पृहां दृडेऽनु ये य तम् ॥ १५ ॥
गुडात्प्रजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः ।
शुभ्रौ विविक्त आसीनो विधिवत्स्वितासने ॥ १६ ॥
अभ्यसेन्मनसा शुद्धं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् ।
मनो यच्छेज्जितश्चासौ ब्रह्मभीजमविस्मरन् ॥ १७ ॥
नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान् मनसा बुद्धिसारथिः ।
मनः कर्मभिराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्धिया ॥ १८ ॥
तत्रैकावयवं ध्यायेद्व्युच्छिन्नेन येतसा ।
मनो निर्विषयं युक्त्वा ततः किञ्चन न स्मरेत् ।
पदं तत्परमं विष्णोर्मनो यत्र प्रसीदति ॥ १९ ॥
रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं विमूढं मन आत्मनः ।
यच्छेद्धारणया धीरो ऽन्ति या तत्कृतं मलम् ॥ २० ॥
यस्यां सन्धार्यमाणायां योगिनो भक्तिलक्षणः ।
आशु सम्पद्यते योग आश्रयं भद्रभीक्षतः ॥ २१ ॥
राजोवाच

यथा सन्धार्यते ब्रह्मन् धारणा यत्र सम्मता ।
यादृशी वा उदेदाशु पुरुषस्य मनोमलम् ॥ २२ ॥

श्रीशुक उवाच
जितासनो जितश्वासो जितसङ्गो जितेन्द्रियः ।
स्थूले भगवतो रूपे मनः सन्धारयेद्धिया ॥ २३ ॥

विशेषस्तस्य दृढोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ।
यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भव्यं सत् ॥ २४ ॥

आर्षुडोशे शरीरेऽस्मिन् सप्तावरासंयुते ।
वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान् धारणाश्रयः ॥ २५ ॥

पातालमेतस्य छि पादमूलं
पठन्ति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ।
महातलं विश्वसृजोऽथ गुल्फौ
तलातलं वै पुरुषस्य जङ्घे ॥ २६ ॥

द्वे जानुनी सुतलं विश्वमूर्ते-
रुरुद्धयं वितलं यातलं च ।
महीतलं तज्जघनं महीपते
नभस्तलं नाभिसरो गृणन्ति ॥ २७ ॥

उरःस्थलं ज्योतिरनीकमस्य
ग्रीवा मर्ध्वदनं वै जनोऽस्य ।
तपो रराटीं विदुरादिपुंसः
सत्यं तु शीर्षाणि सलस्रशीर्षाः ॥ २८ ॥

धन्द्राद्यो बाहव आडुरुसाः
कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्य शब्दः ।
नासत्यदस्रौ परमस्य नासे
घ्राणोऽस्य गन्धो मुपमग्निरिन्द्रः ॥ २९ ॥

धौरक्षिणी यक्षुरभूत्पतङ्गः
पक्ष्माणि विष्णोरुडनी उभे च ।
तद्भ्रूविजृम्भः परमेष्ठिधिष्य-
मापोऽस्य तालू रस श्वेव जिह्वा ॥ ३० ॥

छन्दांस्यनन्तस्य शिरो गृणन्ति
 दंष्ट्रा यमः स्नेहकला द्विजानि ।
 डासो जनोन्मादकरी य माया
 दुरन्तसर्गो यदपाङ्गमोक्षः ॥ ३१ ॥

प्रीडोत्तरोष्ठोऽधर एव लोभो
 धर्मः स्तनोऽधर्मपथोऽस्य पृष्ठम् ।
 कस्तस्य मेढ्रे वृषणौ य मित्रौ
 कुक्षिः समुद्रा गिरयोऽस्थिसङ्घाः ॥ ३२ ॥

नद्योऽस्य नाज्योऽथ तनूरुडाणि
 मडीरुडा विश्वतनोर्नृपेन्द्र ।
 अनन्तवीर्यः श्रसितं मातरिश्वा
 गतिर्वयः कर्म गुणप्रवालः ॥ ३३ ॥

ईशस्य केशान् विदुरम्भुवाडान्
 वासस्तु सन्ध्यां कुरुवर्यं भूम्नः ।
 अव्यक्तमालुर्लुट्यं मनश्च
 सयन्द्रमाः सर्वविकारकोशः ॥ ३४ ॥

विज्ञानशक्तिं मडिमामनन्ति
 सर्वात्मनोऽन्तःकराणां गिरित्रम् ।
 अश्वाश्चतर्भुङ्गगजा नभानि
 सर्वे भृगाः पशवः श्रोत्रिदृशे ॥ ३५ ॥

वयांसि तद्व्याकराणां विशित्रं
 मनुर्मनीषा मनुजो निवासः ।
 गन्धर्वविद्याधर्याराणाप्सरः
 स्वरस्मृतीरसुरानीकवीर्यः ॥ ३६ ॥

ब्रह्माऽऽननं क्षत्रभुजो मडात्मा
 विदूरुरङ्घ्रिश्चितकृष्णवर्णः ।
 नानाभिधाभीज्यगणोपपन्नो
 द्रव्यात्मकः कर्म वितानयोगः ॥ ३७ ॥

एथानसावीश्वरविग्रहस्य
 यः सन्निवेशः कथितो मया ते ।

सन्धार्यतेऽस्मिन् वपुषि स्थविष्ठे
मनः स्वबुद्ध्या न यतोऽस्ति किञ्चित् ॥ ३८ ॥

स सर्वधीवृत्त्यनुभूतसर्व
आत्मा यथा स्वप्नजनेक्षितैकः ।
तं सत्यमानन्दनिधिं भजेत
नान्यत्र सज्जेधत आत्मपातः ॥ ३९ ॥

एतं श्रीमद्भागवते मडापुराणे ङस्यां पारमङ्ग्यां संछितायां
द्वितीयस्कन्धे मडापुरुषसंस्थानुवर्णने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ द्वितीयोऽध्यायः - २ ॥

श्रीशुक उवाच
अेवं पुरा धारणयाऽऽत्मयोनि-
र्नष्टां स्मृतिं प्रत्यवरुध्य तुष्टात् ।
तथा ससर्जैर्ममोघदृष्टि-
र्यथाप्यथात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः ॥ १ ॥

शाब्दस्य हि ब्रह्मणो अेष पन्था
यन्नामभिर्ध्यायति धीरपार्यैः ।
परिभ्रमंस्तत्र न विन्दतेऽर्थान्
मायामये वासनया शयानः ॥ २ ॥

अतः कविर्नामसु यावदर्थः
स्यादप्रमत्तो व्यवसायबुद्धिः ।
सिद्धेऽन्यथार्थे न यतेत तत्र
परिश्रमं तत्र समीक्षमाणः ॥ ३ ॥

सत्यां क्षितौ किं कशिपोः प्रयासै-
र्बाहौ स्वसिद्धे ङ्युपबर्द्धणैः किम् ।
सत्यञ्जलौ किं पुरुधात्रपात्र्या

दिवल्कलाद्यै सति किं दृक्कलैः ॥ ४ ॥

शीराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिक्षां
नैवाङ्घ्रिपाः परभृतः सरितोऽप्यशुष्यन् ।
रुद्धा गुडाः किमजितोऽवति नोपसन्नान्
कस्माद्भजन्ति कवयो धनदुर्मदान्यान् ॥ ५ ॥

अेवं स्वयित्ते स्वत अेव सिद्ध
आत्मा प्रियोऽर्थो भगवाननन्तः ।
तं निर्वृतो नियतार्थो भजेत
संसारतेतूपरमश्च यत्र ॥ ६ ॥

कस्तां त्वनादृत्य परानुचिन्ता-
भृते पशूनसतीं नाम युञ्ज्यात् ।
पश्यन् जनं पतितं वैतरण्यां
स्वकर्मजान् परितापाञ्जुषाणाम् ॥ ७ ॥

केचित्स्वदेहान्तर्दृष्टयावकाशे
प्रादेशमात्रं पुरुषं वसन्तम् ।
यतुर्भुञ्जं कञ्जरथाङ्गशङ्ख-
गदाधरं धारणया स्मरन्ति ॥ ८ ॥

प्रसन्नवक्त्रं नलिनायतेक्षाणं
कदम्बकिञ्जल्कपिशङ्गवाससम् ।
लसन्भडारलडिरणमयाङ्गदं
स्फुरन्भडारलकिरीटकुण्डलम् ॥ ९ ॥

उन्निद्रदृत्पङ्कजकर्णिकालये
योगेश्वरास्थापितपादपल्लवम् ।
श्रीलक्ष्माणां कौस्तुभरत्नकन्यर-
भम्बानलक्ष्या वनमालयाऽऽयितम् ॥ १० ॥

विभूषितं मेभलयाङ्गुलीयकै-
र्मडाधनैर्नूपुरकङ्कुणादिभिः ।
स्निग्धामलाङ्गुलितनीलकुन्तलै-
र्विरोयमानाननडासपेशलम् ॥ ११ ॥

अदीनवीलाडसितेक्षणोत्वस-
 द्भ्रूभङ्गसंसूयितभूर्धनुग्रहम् ।
 षष्ठेयं चिन्तामयमेनमीश्वरं
 यावन्मनो धारणयावतिष्ठते ॥ १२ ॥

अेकैकशोऽङ्गानि धियानुभावायेत्-
 पादादि यावद्धसितं गदाभृतः ।
 जितं जितं स्थानमपोष्य धारयेत्
 परं परं शुद्ध्यति धीर्यथा यथा ॥ १३ ॥

यावन्न जायेत परावरेऽस्मिन्
 विश्वेश्वरे द्रष्टरि भक्तियोगः ।
 तावत्स्थवीयः पुरुषस्य गुणं
 क्रियावसाने प्रयतः स्मरेत ॥ १४ ॥

स्थिरं सुषुप्तं यासनमास्थितो यति-
 र्यदा जिह्वासुरिममङ्ग लोहम् ।
 काले य देशे य मनो न सज्जयेत्
 प्राणान् नियच्छेन्मनसा जितासुः ॥ १५ ॥

मनः स्वबुध्यामलया नियम्य
 क्षेत्रज्ञा अेतां निनयेत्तमात्मनि ।
 आत्मानमात्मन्यवरुध्य धीरो
 लब्धोपशान्तिर्विरमेत कृत्यात् ॥ १६ ॥

न यत्र कालोऽनिमिषां परः प्रभुः
 कुतो नु देवा जगतां य षिशिरे ।
 न यत्र सत्त्वं न रजस्तमश्च
 न वै विकारो न मलान् प्रधानम् ॥ १७ ॥

परं पदं वैष्णवमामनन्ति तद्-
 यन्नेति नेतीत्यतद्दुस्सिसृक्षवः ।
 विसृज्य दौशात्म्यमनन्यसौर्द्धदा
 ष्टोपगुह्यार्द्धपदं पदे पदे ॥ १८ ॥

एत्थं मुनिस्तूपरमेद्व्यवस्थितो
 विज्ञानदृग्वीर्यसुरन्धिताशयः ।

स्वपाष्णिनाऽऽपीड्य गुहं ततोऽनिलं
स्थानेषु षट्सूत्रमथेज्जितकलमः ॥ १९ ॥

नाभ्यां स्थितं वृधधिरोप्यतस्मा-
दुदानगत्योरसि तं नयेन्मुनिः ।
ततोऽनुसन्धाय धिया मनस्वी
स्वतालुमूलं शनकैर्नयेत् ॥ २० ॥

तस्माद्भ्रुवोरन्तरमुत्रयेत्
निरुद्धसमायतनोऽनपेक्षः ।
स्थित्वा मुहूर्तार्धमकुण्ठदृष्टि-
र्निर्भिद्य मूर्धन् विसृजेत्परं गतः ॥ २१ ॥

यदि प्रयास्यन् नृप पारमेष्ठ्यं
वैडायसानामुत यद्विडारम् ।
अष्टाधिपत्यं गुणसन्निवाये
सडैव गच्छेन्मनसेन्द्रियैश्च ॥ २२ ॥

योगेश्वराणां गतिमाहुरन्त-
र्भ्रिस्त्रिलोक्याः पवनान्तरात्मनाम् ।
न कर्मभिस्तां गतिमाप्नुवन्ति
विधातपोयोगसमाधिभाजाम् ॥ २३ ॥

वैश्वानरं याति विडायसा गतः
सुषुम्भया अज्मपथेन शोश्रिषा ।
विधूतकल्कोऽथ डरेरुदस्तात्
प्रयाति यङ्कं नृप शैशुमारम् ॥ २४ ॥

तद्विश्वनाभिं त्वतिवर्त्य विष्णो-
रणीयसा विरजेनात्मनैकः ।
नमस्कृतं अज्मविदामुपैति
कल्पायुषो यद्विबुधा रमन्ते ॥ २५ ॥

अथो अनन्तस्य मुष्मानलेन
दन्ड्यमानं स निरीक्ष्य विश्वम् ।
निर्याति सिद्धेश्वरयुष्टधिष्यं
यद्वैपराध्यं तद्गु पारमेष्ठ्यम् ॥ २६ ॥

न यत्र शोको न जरा न मृत्यु-
नार्तिर्नयोद्वेग ऋते कुतश्चित् ।
यश्चित्ततोऽदः कृपयानिर्दंविदां
दुरन्तदुःखप्रभवानुदर्शनात् ॥ २७ ॥

ततो विशेषं प्रतिपद्य निर्भय-
स्तेनात्मनापोऽनलमूर्तिरत्वस्त् ।
ज्योतिर्भयो वायुमुपेत्य काले
वाय्वात्मना षं भृङ्गात्मलिङ्गम् ॥ २८ ॥

ध्वाणेन गन्धं रसनेन वै रसं
रूपं य दृष्टया श्रसन्नं त्वयैव ।
श्रोत्रेण योपेत्य नभोगुणत्वं
प्राणेन याकूतिमुपैति योगी ॥ २९ ॥

स भूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षं
मनोमयं देवमयं विकार्यम् ।
संसाद्य गत्या सल तेन याति
विज्ञानतत्त्वं गुणसन्निरोधम् ॥ ३० ॥

तेनात्मनाऽऽत्मानमुपैति शान्त-
मानन्दमानन्दमयोऽवसाने ।
येतां गतिं भागवतीं गतो यः
स वै पुनर्नेल विषज्जतेऽङ्ग ॥ ३१ ॥

येते सूती ते नृप वेदगीते
त्वयाभिपृष्टे ल सनातने य ।
ये वै पुरा ब्रह्मण आल पृष्ट
आराधितो भगवान् वासुदेवः ॥ ३२ ॥

न ह्यतोऽन्यः शिवः पन्था विशतः संसृताविड ।
वासुदेवे भगवति भक्तियोगो यतो भवेत् ॥ ३३ ॥

भगवान् ब्रह्म कात्स्न्येन त्रिरन्वीक्ष्य मनीषया ।
तदध्यवस्थलूटस्थो रतिरात्मन् यतो भवेत् ॥ ३४ ॥

भगवान् सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः ।
दृश्यैर्बुद्ध्याद्विभिर्द्रष्टा लक्षाणैरनुभाषकैः ॥ ३५ ॥

तस्मात्सर्वात्मना राजन् हरिः सर्वत्र सर्वदा ।
श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यो भगवान् नृणाम् ॥ ३६ ॥

पिबन्ति ये भगवत आत्मनः सतां
कथामृतं श्रवणपुटेषु सम्भृतम् ।
पुनन्ति ते विषयविदूषिताशयं
व्रजन्ति तथ्यरसरोरुढान्तिकम् ॥ ३७ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
द्वितीयस्कन्धे पुरुषसंस्थावर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ तृतीयोऽध्यायः - ३ ॥

श्रीशुक उवाच
अेवमेतन्निगदितं पृष्टवान् यद्भवान् मम ।
नृणां यन्मित्रमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् ॥ १ ॥
ब्रह्मवर्षसकामस्तु यजेत ब्रह्मणः पतिम् ।
धन्द्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् ॥ २ ॥
देवीं मायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुम् ।
वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामोऽथ वीर्यवान् ॥ ३ ॥
अन्नाद्यकामस्त्वदितिं स्वर्गकामोऽदितेः सुतान् ।
विश्वान् देवान् राजवकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ॥ ४ ॥
आयुष्कामोऽश्विनौ देवौ पुष्टिकाम एवां यजेत् ।
प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरौ ॥ ५ ॥
उपाभिकामो गन्धर्वान् स्त्रीकामोऽप्सर उर्वशीम् ।
आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनम् ॥ ६ ॥

यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोशकामः प्रयेतसम् ।
 विद्याकामस्तु गिरिशं दाम्पत्यार्थं उमां सतीम् ॥ ७ ॥
 धर्मार्थं उत्तमश्लोकं तन्तुं तन्वन् पितृन् यजेत् ।
 रक्षाकामः पुण्यजनान्जस्कामो मरुद्गणान् ॥ ८ ॥
 राजयकामो मनून् देवान् निरृतिं त्वभियरन् यजेत् ।
 कामकामो यजेत्सोमकामः पुरुषं परम् ॥ ९ ॥
 अकामः सर्वकामो वा मोक्षकाम उदारधीः ।
 तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत पुरुषं परम् ॥ १० ॥
 अेतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः ।
 भगवत्ययवो भावो यद्भागवतसङ्गतः ॥ ११ ॥
 ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्भियङ्क-
 मात्मप्रसाद उत यत्र गुणेष्वसङ्गः ।
 डैवत्यसम्मतपथस्त्वथ भक्तियोगः
 को निर्वृतो हरिकथासु रतिं न कुर्यात् ॥ १२ ॥
 शौनक उवाच
 एत्यभिव्याहृतं राजा निशम्य भरतर्षभः ।
 किमन्यत्पृष्टवान् भूयो वैयासकिमृषिं कविम् ॥ १३ ॥
 अेतच्छुश्रूषतां विद्धन् सूत नोऽर्हसि भाषितुम् ।
 कथा हरिकथोदकाः सतां स्युः सदसि ध्रुवम् ॥ १४ ॥
 स वै भागवतो राजा पाण्डवयो मदारथः ।
 बालकीडनडैः कीडन् कृष्णकीडां य आददे ॥ १५ ॥
 वैयासकिश्च भगवान् वासुदेवपरायणः ।
 उरुगायगुणोदारः सतां स्युर्हि समागमे ॥ १६ ॥
 आयुर्हरति वै पुंसामुधन्नस्तं य यन्नसौ ।
 तस्यर्ते यत्क्षणागो नीत उत्तमश्लोकवार्तया ॥ १७ ॥
 तरवः किं न श्रुवन्ति भस्त्राः किं न श्वसन्त्युत ।
 न भादन्ति न मेडन्ति किं ग्रामपशवोऽपरे ॥ १८ ॥
 श्वविड्भ्राडोष्ट्रभरैः संस्तुतः पुरुषः पशुः ।

न यत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः ॥ १८ ॥

भिले अतोरुक्कमविक्रमान् ये

न शर्षवतः कर्णपुटे नरस्थ ।

जिह्वासती दार्दुरिकेव सूत

न योपगायत्युरुगायगाथाः ॥ २० ॥

भारः परं पट्टकिरीटजुष्ट-

मप्युत्तमाङ्गं न नमोन्मुकुन्दम् ।

शावौ करौ नो कुरुतः सपर्या

उरेर्लसत्काञ्चनकङ्कणौ वा ॥ २१ ॥

अर्धायिते ते नयने नराणां

लिङ्गानि विषर्षोर्न निरीक्षतो ये ।

पादौ नृणां तौ द्रुमजन्मभाजौ

क्षेत्राणि नानुप्रजतो उरेर्यौ ॥ २२ ॥

श्रुवञ्छवो भागवताङ्घ्रिरेणुं

न जातु मर्त्योऽभिलभेत यस्तु ।

श्रीविष्वगुपधा मनुजस्तुलस्याः

श्वसञ्छवो यस्तु न वेद गन्धम् ॥ २३ ॥

तदश्वसारं लृढयं अतेदं

यद्गृह्यमाणैर्लसिनामघेयैः ।

न विड्धियेताथ यदा विकारो

नेत्रे जलं गात्ररुडेषु लर्षः ॥ २४ ॥

अथाभिधेह्यङ्ग मनोऽनुकूलं

प्रभाषसे भागवतप्रधानः ।

यदाह वैयासकिरात्मविधा-

विशारदो नृपतिं साधु पृष्टः ॥ २५ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां

संछितायां द्वितीयस्कन्धे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ चतुर्थोऽध्यायः - ४ ॥

सूत उवाच

वैयासकेरिति वयस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः ।

उपधार्य मतिं कृष्णे औत्तरेयः सतीं व्यधात् ॥ १ ॥

आत्मजायासुतागारपशुद्रविण्णभन्धुषु ।

राज्ये याविकले नित्यं विरुढां ममतां जडौ ॥ २ ॥

पप्रच्छ येममेवार्थं यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ।

कृष्णानुभावश्रवणे श्रद्धानो मलामनाः ॥ ३ ॥

संस्थां विज्ञाय सन्न्यस्य कर्म त्रैवर्गिकं य यत् ।

वासुदेवे भगवति आत्मभावं दृढं गतः ॥ ४ ॥

राजोवाच

समीचीनं वयो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्य तवानघ ।

तमो विशीर्यते मज्ज्यं हरेः कथयतः कथाम् ॥ ५ ॥

भूय एव विवित्सामि भगवानात्ममायया ।

यथेदं सृजते विश्वं दूर्विभाव्यमधीश्वरैः ॥ ६ ॥

यथा गोपायति विभुर्यथा संयच्छते पुनः ।

यां यां शक्तिमुपाश्रित्य पुरुशक्तिः परः पुमान् ।

आत्मानं कीडयन् कीडन् करोति विकरोति य ॥ ७ ॥

नूनं भगवतो ब्रह्मन् हरेरद्वैतकर्मणः ।

दूर्विभाव्यमिवाभाति कविभिश्चापि येष्टितम् ॥ ८ ॥

यथा गुणांस्तु प्रकृतेर्युगपत्कमशोऽपि वा ।

बिभर्ति भूरिशस्त्वेकः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ॥ ९ ॥

विचिकित्सितमेतन्मे ब्रवीतु भगवान् यथा ।

शाब्दे ब्रह्मणि निष्णातः परस्मिंश्च भवान् भलु ॥ १० ॥

सूत उवाच

धृत्युपासन्त्रितो राज्ञा गुणानुकथने हरेः ।

दृषीकेशमनुस्मृत्य प्रतिवक्तुं प्रयत्नमे ॥ ११ ॥

श्रीशुक उवाच

नमः परस्मै पुरुषाय भूयसे
सद्गुणवस्थाननिरोधलीलया ।
गृहीतशक्तित्रितयाय देहिना-
मन्तर्भावयानुपलक्ष्यवर्त्मने ॥ १२ ॥

भूयो नमः सद्गुणस्थितेऽसता-
मसम्भवायाभिलसत्त्वमूर्तये ।
पुंसां पुनः पारमर्दस्य आश्रमे
व्यवस्थितानामनुभृग्यदाशुषे ॥ १३ ॥

नमो नमस्तेऽस्तवृषभाय सात्वतां
विदूरकाष्ठाय मुहुः कुयोगिनाम् ।
निरस्तसाम्यातिशयेन राधसा
स्वधामनि ब्रह्मणि रंस्यते नमः ॥ १४ ॥

यत्कीर्तनं यत्स्मरणं यदीक्षणं
यद्भक्त्यं यच्छ्रवणं यदर्चणम् ।
लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्मषं
तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १५ ॥

विद्यक्षाणां यच्चरणोपसादनात्
सङ्गं व्युत्थोभयतोऽन्तरात्मनः ।
विन्दन्ति हि ब्रह्मगतिं गतकलमा-
स्तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १६ ॥

तपस्विनो दानपरा यशस्विनो
मनस्विनो मन्त्रविदः सुभङ्गलाः ।
क्षेमं न विन्दन्ति विना यदर्षाणं
तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ १७ ॥

किरातडूणान्ध्रपुलिन्दपुल्कसा
आर्भीरकङ्का यवनाः भसाद्यः ।
येऽन्ये य पापा यदपाश्रयाश्रयाः
शुध्यन्ति तस्मै प्रभविष्णवे नमः ॥ १८ ॥

स शेष आत्माऽऽत्मवतामधीश्वर-
स्त्रयीमयो धर्ममयस्तपोमयः ।
गतव्यलीडैरजशङ्कुरादिति-
वितर्क्यलिङ्गो भगवान् प्रसीदताम् ॥ १९ ॥

श्रियः पतिर्यज्ञापतिः प्रजापति-
र्धियाम्पतिर्लोकपतिर्धरापतिः ।
पतिर्गतिश्चान्यङ्कवृष्णिंसात्वतां
प्रसीदतां मे भगवान् सतां पतिः ॥ २० ॥

यद्दृष्ट्यभिध्यानसमाधिधौतया
धियानुपश्यन्ति छि तत्त्वमात्मनः ।
वदन्ति यैतत्कवयो यथारुचं
स मे मुकुन्दो भगवान् प्रसीदताम् ॥ २१ ॥

प्रयोदिता येन पुरा सरस्वती
वितन्वताजस्य सतीं स्मृतिं वृष्टि ।
स्वलक्षणा प्रादुरभूत्खिलास्यतः
स मे ऋषीणामुषभः प्रसीदताम् ॥ २२ ॥

भूतैर्मलदुर्भिर्यं शमाः पुरो विभु-
निर्माय शेते यद्भूषु पूरुषः ।
भुङ्क्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः
सोऽलङ्कृषीष्ट भगवान् वयांसि मे ॥ २३ ॥

नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ।
पपुर्ज्ञानमयं सौम्या यन्मुष्णाम्बुरुडासवम् ॥ २४ ॥

शेतदेवात्मभू राजन् नारदाय विपृच्छते ।
वेदगर्भोऽभ्यधात्साक्षाद्येदाह उरिरात्मनः ॥ २५ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां
संछितायां द्वितीयस्कन्धे यतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ पञ्चमोऽध्यायः - ५ ॥

नारद उवाच

देवदेव नमस्तेऽस्तु भूतभावन पूर्वज ।
तद्विजानीहि यज्ञज्ञानमात्मतत्त्वनिर्दर्शनम् ॥ १ ॥

यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं प्रभो ।
यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्तत्त्वं वद तत्त्वतः ॥ २ ॥

सर्वं ज्येतद्भवान् वेद भूतभव्यभवत्प्रभुः ।
करामलकवद्विश्वं विज्ञानावसितं तव ॥ ३ ॥

यद्विज्ञानो यदाधारो यत्परस्त्वं यदात्मकः ।
ऐकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ॥ ४ ॥

आत्मन् भावयसे तानि न पराभावयन् स्वयम् ।
आत्मशक्तिमवष्टभ्य ऊर्णानाभिरिवाकलमः ॥ ५ ॥

नाहं वेद परं ज्यस्मिन् नापरं न समं विभो ।
मृगपगुणैर्भाव्यं सदसत्किञ्चिदन्यतः ॥ ६ ॥

स भवानथरद्भोरं यत्तपः सुसमाहितः ।
तेन भेदयसे नस्त्वं पराशङ्कां प्रयच्छसि ॥ ७ ॥

येतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर ।
विजानीहि यथैवेदमहं बुध्येऽनुशासितः ॥ ८ ॥

ब्रह्मोवाच

सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स ते विचिकित्सितम् ।
यदहं बोधितः सौम्य भगवद्भिर्यदृष्टनि ॥ ९ ॥

नानृतं तव तय्यापि यथा मां प्रब्रवीषि भोः ।
अविज्ञाय परं मत्त एतावत्त्वं यतो हि मे ॥ १० ॥

येन स्वरोशिषा विश्वं रोचितं रोययाम्यहम् ।
यथार्कोऽग्निर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतरकाः ॥ ११ ॥

तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि ।

यन्मायया दूर्जयया मां भ्रुवन्ति जगद्गुरुम् ॥ १२ ॥

विलज्जमानया यस्य स्थातुमीक्षापथेऽमुया ।

विमोडिता विकथन्ते ममालमिति दुर्धियः ॥ १३ ॥

द्रव्यं कर्म य कालश्च स्वभावो ज्जुव श्वेव य ।

वासुदेवात्परो ब्रह्मन् न यान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः ॥ १४ ॥

नारायणपरा वेदा देवा नारायणाङ्गजाः ।

नारायणपरा लोका नारायणपरा भ्याः ॥ १५ ॥

नारायणपरो योगो नारायणपरं तपः ।

नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः ॥ १६ ॥

तस्यापि द्रष्टृरीशस्य कुटस्थस्यापिलात्मनः ।

सृज्यं सृजामि सृष्टोऽहमीक्षयैवाभियोदितः ॥ १७ ॥

सत्त्वं रजस्तम इति निर्गुणस्य गुणास्त्रयः ।

स्थितिर्गनिरोधेषु गृहीता मायया विभोः ॥ १८ ॥

कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानडियाश्रयाः ।

बध्नन्ति नित्यदा मुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः ॥ १९ ॥

स शेष भगवांस्त्रिङ्गैस्त्रिभिरेभिरधोक्षजः ।

स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम श्वरः ॥ २० ॥

कालं कर्म स्वभावं य मायेशो मायया स्वया ।

आत्मन् यदृच्छया प्राप्तं विबुभूषुरुपाददे ॥ २१ ॥

कालाद्गुणव्यतिकरः परिणामः स्वभावतः ।

कर्मणो जन्म मलतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् ॥ २२ ॥

मलतस्तु विकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् ।

तमःप्रधानस्त्वभवद्द्रव्यज्ञानडियात्मकः ॥ २३ ॥

सोऽहङ्कार इति प्रोक्तो विकुर्वन् समभूत्त्रिधा ।

वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेति यदृभिदा ।

द्रव्यशक्तिः डियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो ॥ २४ ॥

तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभून्नभः ।

तस्य मात्रा गुणः शब्दो लिङ्गं यद्द्रष्टृदृश्ययोः ॥ २५ ॥

नभसोऽथ विकुर्वाणाम्भूत्स्पर्शगुणोऽनिलः ।
 परान्वयाच्छब्दवांश्च प्राण ओजः सखो जलम् ॥ २६ ॥
 वायोरपि विकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः ।
 उदपद्यत तेजो वै रूपवत्स्पर्शशब्दवत् ॥ २७ ॥
 तेजसस्तु विकुर्वाणामासीदम्भो रसात्मकम् ।
 रूपवत्स्पर्शवन्ध्याम्भो घोषवन्ध्या परान्वयात् ॥ २८ ॥
 विशेषस्तु विकुर्वाणाम्भसो गन्धवान्भूत् ।
 परान्वयाद्रसस्पर्शशब्दरूपगुणान्वितः ॥ २९ ॥
 वैकारिकान्मनो जज्ञे देवा वैकारिका दश ।
 दिग्वातार्कप्रयेतोऽश्विनहीन्द्रोपेन्द्रमित्रकाः ॥ ३० ॥
 तैजसात्तु विकुर्वाणामिन्द्रियाणि दशाभवन् ।
 ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिर्बुद्धिः प्राणश्च तैजसौ ।
 श्रोत्रं त्वग्घ्राणदृग्जिह्वा वाग्दोर्मेढ्राङ्घ्रिपायवः ॥ ३१ ॥
 यदैतेऽसङ्गता भावा भूतेन्द्रियमनोगुणाः ।
 यदायतननिर्माणे न शेकुर्ब्रह्मवित्तम ॥ ३२ ॥
 तदा संडत्य यान्योन्यं भगवच्छक्तियोदितः ।
 सदसत्त्वमुपादाय योभयं ससृजुर्ल्यदः ॥ ३३ ॥
 वर्षपूगसडस्मान्ते तदण्डमुदकेशयम् ।
 कालकर्मस्वभावस्थो ज्वोऽज्वमज्वययत् ॥ ३४ ॥
 स एव पुरुषस्तस्मादण्डं निर्भिद्य निर्गतः ।
 सडस्रोर्वङ्घ्रिबाह्वक्षः सडस्माननशीर्षवान् ॥ ३५ ॥
 यस्येडावयवैर्लोकान् कल्पयन्ति मनीषिणः ।
 कटयादिभिरथः सप्त समोर्ध्वं जघनादिभिः ॥ ३६ ॥
 पुरुषस्य भुवं ब्रह्म क्षत्रमेतस्य आडवः ।
 ठावोर्वैश्वो भगवतः पद्भ्यां शूद्रो व्यजायत ॥ ३७ ॥
 भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य नाभितः ।
 वृधा स्वर्लोक उरसा मडर्लोक मडात्मनः ॥ ३८ ॥

ग्रीवायां जनलोकश्च तपोलोकः स्तनद्वयात् ।
 मूर्धभिः सत्यलोकस्तु ब्रह्मलोकः सनातनः ॥ ३९ ॥
 तत्कट्यां यातलं कूर्ममूरुभ्यां वितलं विभोः ।
 जानुभ्यां सुतलं शुद्धं जङ्घाभ्यां तु तलातलम् ॥ ४० ॥
 मडातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् ।
 पातालं पादतलत एति लोकमयः पुमान् ॥ ४१ ॥
 भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य नाभितः ।
 स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्ना एति वा लोककल्पना ॥ ४२ ॥
 एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां
 संछितायां द्वितीयस्कन्धे पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ षष्ठोऽध्यायः - ६ ॥

ब्रह्मोवाच
 वायां वह्निर्भुवं क्षेत्रं छन्दसां सप्त धातवः ।
 उच्यते व्यामृतात्मानां जिह्वा सर्वरसस्य च ॥ १ ॥
 सर्वासूनां च वायोश्च तत्रासे परमायने ।
 अश्विनोरोषधीनां च द्वाणो मोदप्रमोदयोः ॥ २ ॥
 रुपाणां तेजसां यक्षुर्दिवः सूर्यस्य याक्षिणी ।
 कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः ।
 तद्गात्रं वस्तुसाराणां सौभाग्यस्य च भाजनम् ॥ ३ ॥
 त्वगस्य स्पर्शवायोश्च सर्वमेधस्य यैव हि ।
 रोमाण्युद्भिज्जजातीनां यैर्वा यज्ञस्तु सम्भृतः ॥ ४ ॥
 केशश्मश्रुनभान्यस्य शिलालोडाल्वविद्युताम् ।
 बाहवो लोकपालानां प्रायशः क्षेमकर्मणाम् ॥ ५ ॥
 विक्रमो भूर्भुवः स्वश्च क्षेमस्य शरणास्य च ।

सर्वकामवरस्यापि उरेश्वरणा आस्पृष्टम् ॥ ६ ॥
 अपां वीर्यस्य सर्गस्य पर्जन्यस्य प्रजापतेः ।
 पुंसः शिश्रु उपस्थस्तु प्रजात्यानन्दनिर्वृतेः ॥ ७ ॥
 पायुर्यमस्य मित्रस्य परिभोक्षस्य नारद ।
 छिंसाया निरृतेर्मृत्योर्निरयस्य गुदं स्मृतः ॥ ८ ॥
 पराभूतेरधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः ।
 नाऽप्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंलतिः ॥ ९ ॥
 अव्यक्ततरससिन्धूनां भूतानां निधनस्य य ।
 उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् ॥ १० ॥
 धर्मस्य मम तुभ्यं य दुमाराणां भवस्य य ।
 विज्ञानस्य य सत्त्वस्य परस्थात्मा परायणम् ॥ ११ ॥
 अहं भवान् भवश्चैव त एमे मुनयोऽग्रजाः ।
 सुरासुरनरा नागाः भगा मृगसरीसृपाः ॥ १२ ॥
 गन्धर्वाप्सरसो यक्षा रक्षोभूतगणोरगाः ।
 पशवः पितरः सिद्धा विद्याधराश्चाराणां द्रुमाः ॥ १३ ॥
 अन्ये य विविधा जुवा जलस्थलनभौकसः ।
 ग्रहक्षैतवस्तारास्तडितः स्तनयितवः ॥ १४ ॥
 सर्वं पुरुष अवेदं भूतं भव्यं भवस्य यत् ।
 तेनेदमावृतं विश्वं वितस्तिमधितिष्ठति ॥ १५ ॥
 स्वधिषण्यं प्रतपन् प्राणो बलिश्च प्रतपत्यसौ ।
 अवेवं विराजं प्रतपंस्तपत्यन्तर्बलिः पुमान् ॥ १६ ॥
 सोऽमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं यदत्यगात् ।
 मडिमैष ततो ब्रह्मन् पुरुषस्य दुरत्ययः ॥ १७ ॥
 पादेषु सर्वभूतानि पुंसः स्थितिपदो विदुः ।
 अमृतं क्षेममभयं त्रिमूर्धोऽधायि मूर्धसु ॥ १८ ॥
 पादास्त्रयो बलिश्चासन्नप्रजानां य आश्रमाः ।
 अन्तस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृहमेधोऽभृष्टप्रतः ॥ १९ ॥

सूती विचक्रमे विष्वङ् साशनानशने उभे ।
 यदविद्या य विद्या य पुरुषस्तूभयाश्रयः ॥ २० ॥
 यस्मादण्डं विराड्जज्ञे भूतेन्द्रियगुणात्मकः ।
 तद्द्रव्यमत्यगाद्विश्वं गोभिः सूर्यं धवातपन् ॥ २१ ॥
 यदास्य नाभ्यान्नलिनादुमासं मलात्मनः ।
 नाविदं यज्ञसम्भारान् पुरुषावयवाद्दृते ॥ २२ ॥
 तेषु यज्ञस्य पशवः सवनस्पतयः कुशाः ।
 धृष्टं य देवयजनं कालश्चोरुगुणान्वितः ॥ २३ ॥
 वस्तून्धोषधयः स्नेहा रसलोडमृदो जलम् ।
 ऋयो यञ्चि सामानि यातुर्डात्रं य सत्तम ॥ २४ ॥
 नामधेयानि मन्त्राश्च दक्षिणाश्च प्रतानि य ।
 देवतानुक्रमः कल्पः सङ्कुलपस्तन्त्रमेव य ॥ २५ ॥
 गतयो मतयः श्रद्धा प्रायश्चित्तं समर्पणम् ।
 पुरुषावयवैरेते सम्भाराः सम्भृता मया ॥ २६ ॥
 धृति सम्भृतसम्भारः पुरुषावयवैरुभम् ।
 तमेव पुरुषं यज्ञं तेनैवायजमीश्वरम् ॥ २७ ॥
 ततस्ते भ्रातर धृमे प्रजानां पतयो नव ।
 अयजन् व्यक्तमव्यक्तं पुरुषं सुसमाहिताः ॥ २८ ॥
 ततश्च मनवः काले धृजिरे ऋषयोऽपरे ।
 पितरो विबुधा दैत्या मनुष्याः कृतुभिर्विभुम् ॥ २९ ॥
 नारायणो भगवति तद्विदं विश्वमाहितम् ।
 गृहीतमायोरुगुणः सर्गादावगुणः स्वतः ॥ ३० ॥
 सृजामि तन्नियुक्तोऽहं उरो उरति तद्दशः ।
 विश्वं पुरुषउपोषा परिपाति त्रिशाक्तिधृक् ॥ ३१ ॥
 धृति तेऽभिहितं तात यथेदमनुपृच्छसि ।
 नान्यद्भागवतः किञ्चिद्भाष्यं सदसदात्मकम् ॥ ३२ ॥
 न भारती मेऽङ्ग मूषोपवक्ष्यते
 न वै क्वचिन्मे मनसो मूषा गतिः ।

न मे लृषीकाणि पतन्त्यसत्ये
यन्मे लृदौत्कण्ठयवता धृतो हरिः ॥ ३३ ॥

सोऽहं समाभ्रायमयस्तपोमयः
प्रजापतीनामभिवन्दितः पतिः ।
आस्थाय योगं निपुणं समाहितः
तं नाध्यगच्छं यत आत्मसम्भवः ॥ ३४ ॥

नतोऽस्म्यहं तश्चरणं समीयुषां
भवच्छिष्टं स्वस्त्ययनं सुमद्गुणम् ।
यो ज्यात्ममायाविभवं स्म पर्यगात्
यथा नभः स्वान्तमथापरे कुतः ॥ ३५ ॥

नाहं न यूयं यदृतां गतिं विदु-
र्न वामद्वेषः किमुतापरे सुराः ।
तन्मायया मोहितबुद्ध्यस्त्विदं
विनिर्मितं यात्मसमं विचक्ष्महे ॥ ३६ ॥

यस्यावतारकर्माणि गायन्ति ज्यस्मदाद्यः ।
न यं विदन्ति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ॥ ३७ ॥

स श्रेष्ठ आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः ।
आत्माऽऽत्मन्यात्मनाऽऽत्मानं संयच्छति य पाति य ॥ ३८ ॥

विशुद्धं केवलं ज्ञानं प्रत्यङ् सभ्यगवस्थितम् ।
सत्यं पूर्णमनाद्यन्तं निर्गुणं नित्यमद्भ्यम् ॥ ३९ ॥

ऋषे विदन्ति मुनयः प्रशान्तात्मेन्द्रियाशयाः ।
यदा तदेवासत्तर्कैस्तिरोधीयेत विप्लुतम् ॥ ४० ॥

आद्योऽवतारः पुरुषः परस्य
कालः स्वभावः सदसन्मनश्च ।
द्रव्यं विकारो गुण एन्द्रियाणि
विराट् स्वराट् स्थासु यश्चिषु लूम्रः ॥ ४१ ॥

अहं भवो यज्ञ एमे प्रजेशा
दक्षाद्यो ये भवदाद्यश्च ।
स्वर्लोकापालाः भगवोऽपावा

नृलोकपालास्तललोकपालाः ॥ ४२ ॥

गन्धर्वविद्याधरयारणेशा

ये यक्षरक्षोरगनागनाथाः ।

ये वा ऋषीणामृषभाः पितृणां

दैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेन्द्राः ।

अन्ये य ये प्रेतपिशाचभूत-

कूष्माण्डयादोमृगपक्ष्यधीशाः ॥ ४३ ॥

यत्किञ्च लोके भगवन् मडस्व-

दोजःसडस्वद्धलवत्क्षमावत् ।

श्रीङ्गीविभूत्यात्मवदद्भुतार्ण

तत्त्वं परं रुपवदस्वरुपम् ॥ ४४ ॥

प्राधान्यतो यान् ऋष आमनन्ति

लीलावतारान् पुरुषस्य भूम्रः ।

आपीयतां कर्णिकषायशोषा-

ननुकमिष्ये त एभान् सुपेशान् ॥ ४५ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमडस्यां

संखितायां द्वितीयस्कन्धे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ सप्तमोऽध्यायः - ७ ॥

अश्रमोवाय

यत्रोद्यतः क्षितितलोद्भुरणाय भिन्नत्-

डौर्णं तनुं सकलयज्ञमयीमनन्तः ।

अन्तर्मडाणव उपागतमादित्दैत्यं

तं दंष्ट्रयाद्रिमिव वज्रधरो ददार ॥ १ ॥

जातो रुयेरजनयत्सुयमान् सुयज्ञ

आकूतिसूनुरमरानथ दक्षिणायाम् ।

લોકત્રયસ્ય મહતીમહરથદાર્તિ
સ્વાયમ્ભુવેન મનુના હરિરિત્યનૂક્તઃ ॥ ૨ ॥

જહો ચ કર્દમગૃહે દ્વિજ દેવહૃત્યાં
સ્ત્રીભિઃ સમં નવભિરાત્મગતિં સ્વમાત્રે ।
ઊચે યથાડડત્મશમલં ગુણસડ્ગપદ્મ-
મસ્મિન્વિધૂય કપિલસ્ય ગતિં પ્રપેદે ॥ ૩ ॥

અત્રેરપત્યમભિકાઙ્ક્ષત આહ તુષ્ટો
દત્તો મયાહમિતિ યદ્ભગવાન્ સ દત્તઃ ।
યત્પાદપદ્મજપરાગપવિત્રદેહા
યોગર્હિમાપુરુભર્યાં યદુહૈહયાધાઃ ॥ ૪ ॥

તમં તપો વિવિધલોકસિસૃક્ષયા મે
આદૌ સનાત્સ્વતપસઃ સ યતુઃસનોડભૂત્ ।
પ્રાક્કલ્પસમ્પલવવિનષ્ટમિહાત્મતત્ત્વં
સમ્યજગાદ મુનયો યદયક્ષતાત્મન્ ॥ ૫ ॥

ધર્મસ્ય દક્ષદુહિતર્યજનિષ્ટ મૂર્યાં
નારાયણો નર ઇતિ સ્વતપઃપ્રભાવઃ ।
દૃષ્ટ્વાડડત્મનો ભગવતો નિયમાવલોપં
દેવ્યસ્ત્વનડ્ગાપૃતના ઘટિતું ન શેકુઃ ॥ ૬ ॥

કામં દહન્તિ કૃતિનો નનુ શેષદૃષ્ટ્યા
શેષં દહન્તમુત તે ન દહન્ત્યસાહ્યમ્ ।
સોડયં યદન્તરમલં પ્રવિશન્ બિભેતિ
કામઃ કથં નુ પુનરસ્ય મનઃ શ્રયેત ॥ ૭ ॥

વિદ્ધઃ સપત્ન્યુદિતપત્રિભિરન્તિ રાણો
બાલોડપિ સન્નુપગતસ્તાપસે વનાનિ ।
તસ્મા અદાદ્ધ્રુવગતિં ગૃણતે પ્રસન્નો
દિવ્યાઃ સ્તુવન્તિ મુનયો યદુપર્યધસ્તાત્ ॥ ૮ ॥

યદ્દેનમુત્પથગતં દ્વિજવાક્યવજ-
વિપ્લુષ્ટપૌરુષભગં નિરયે પતન્તમ્ ।
ત્રાત્વાર્થિતો જગતિ પુત્રપદં ચ લેભે
દુગ્ધા વસૂનિ વસુધા સકલાનિ ચેન ॥ ૯ ॥

नाभेरसावृषभ आस सुदेविसूनुः
 यो वै ययार समदृग्जडयोगयार्थम् ।
 यत्पारमर्तस्यमृषयः पदमामनन्ति
 स्वस्थः प्रशान्तकराणः परिमुक्तसङ्गः ॥ १० ॥

सत्रे ममास भगवान् उच्यशीरषाथो
 साक्षात्स यज्ञापुरुषस्तपनीयवर्णः ।
 छन्दोमयो मभमयोऽभिलक्षेवताऽऽत्मा
 वाथो बभूवुरुशतीः श्वसतोऽस्य नस्तः ॥ ११ ॥

मत्स्यो युगान्तसमये मनुनोपलब्धः
 क्षोणीमयो निभिलज्जवनिकायकेतः ।
 विस्रंसितानुरुभये सलिले मुष्मन्ने
 आदाय तत्र विजडार उ वेदमार्गान् ॥ १२ ॥

क्षीरोदधावमरदानवयूथपाना-
 मुन्मथताममृतलब्धय आदितेवः ।
 पृष्ठेन कश्चपवपुर्विदधार गोत्रं
 निद्राक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाण्डकण्डूः ॥ १३ ॥

त्रैविष्टपोरुभयडा स नृसिंहरूपं
 कृत्वा भ्रमद्भ्रुकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् ।
 दैत्येन्द्रमाशु गदयाभिपतन्तमारा-
 दूरो निपात्य विददार नभैः स्फुरन्तम् ॥ १४ ॥

अन्तःसरस्युरुभलेन पदे गृहीतो
 ग्राडेण यूथपतिरम्भुजउस्त आर्तः ।
 आडेदमादिपुरुषाभिललोकनाथ
 तीर्थश्रवः श्रवणामङ्गलनामधेय ॥ १५ ॥

श्रुत्वा हरिस्तमरएार्थिनमप्रमेय-
 श्चक्रायुधः पतगराजभुजाधिऋढः ।
 यडेण नडवदनं विनिपाट्य तस्मा-
 द्धस्ते प्रगृह्य भगवान् कृपयोज्जडार ॥ १६ ॥

ज्यायान् गुणैरवरजोऽप्यदितेः सुतानां

लोकान् विचकम षमान् यदथाधियज्ञः ।
क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन
यारुणामृते पथि यरन् प्रभुभिर्न याल्यः ॥ १७ ॥

नार्थो भलेरयमुरुकमपादशौच-
भापः शिष्वाधृतवतो विबुधाधिपत्यम् ।
यो वै प्रतिश्रुतमृते न यिकीर्षदन्य-
दात्मानमङ्ग स शिरसा उरयेऽभिमेने ॥ १८ ॥

तुभ्यं य नारद भृशं भगवान् विवृद्ध-
भावेन साधु परितुष्ट उवाच योगम् ।
ज्ञानं य भागवतमात्मसतत्त्वदीपं
यद्भासुदेवशरणा विदुर्गुणसैव ॥ १९ ॥

यङ्कं य दिक्षविलतं दशसु स्वतेजो
मन्वन्तरेषु मनुवंशधरो भिभर्ति ।
दुष्टेषु राजसु दमं व्यदधात्स्वकीर्तिं
सत्ये त्रिपृष्ठ उशतीं प्रथयंश्चरित्रैः ॥ २० ॥

धन्वन्तरिश्च भगवान् स्वयमेव कीर्ति-
र्नाम्ना नृणां पुरुरुजो रुज आशु उन्ति ।
यज्ञे य भागममृतायुरवावरुन्ध
आयुष्यवेदमनुशास्त्यवतीर्य लोके ॥ २१ ॥

क्षत्रं क्षयाय विधिनोपभृतं मडात्मा
ब्रह्मध्रुगुञ्जितपथं नरकार्तिविप्सु ।
उद्धन्त्यसाववनिःकण्टकमुग्रवीर्यः
त्रिःसप्तकृत्व उरुधारपरश्वधेन ॥ २२ ॥

अस्मत्प्रसादसुमुग्धः क्लया क्लेश
ःक्ष्वाकुवंश अवतीर्य गुरोर्निदेशे ।
तिष्ठन् वनं सद्यितानुज आविवेश
यस्मिन् विरुध्य दशकन्धर आर्तिमाच्छत् ॥ २३ ॥

यस्मा अदाद्दुदधिऋढभयाङ्गवेपो
मार्गं सपथरिपुरं उरवद्विधक्षोः ।
दूरे सुहृन्मथितरोषसुशोणदृष्टया

ताताप्यमानमकरोरगनक्यङ्कः ॥ २४ ॥

वक्षःस्थलस्पर्शरुगणमडेन्द्रवाड-
 दन्तैर्विडम्बितककुब्जुष उडडासम् ।
 सधोऽसुभिः सड विनेष्यति दारडर्तुः
 विस्कूर्जितैर्धनुष उख्यरतोऽधिसैन्ये ॥ २५ ॥

भूमैः सुरेतरेवऽथविमर्दितायाः
 क्लेशव्ययाय कलया सितकृष्णकेशः ।
 जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्यमार्गः
 कर्माणि यात्ममडिमोपनिबन्धनानि ॥ २६ ॥

तोकेन श्रुवडरणां यदुलूकिकायाः
 नैमासिकस्य य पदा शकटोऽपवृत्तः ।
 यद्रिङ्गतान्तरगतेन दिविस्पृशोर्वा
 उन्मूलनं त्वितरथार्जुनयोर्न भाव्यम् ॥ २७ ॥

यद्वै प्रजे प्रजपशून् विषतोयपीतान्
 पावांस्त्वश्रुवयदनुग्राडदृष्टिवृष्टया ।
 तश्चुद्धयेऽतिविषवीर्यविलोलजिह्व-
 मुख्याटयिष्यदुरगं विडरन् इदित्याम् ॥ २८ ॥

तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशि निःशयानं
 दवाग्निना शुश्रिवने परिदल्यमाने ।
 उन्नेष्यति प्रजमतोऽवसितान्तकालं
 नेत्रे पिघाय्य सभलोऽनधिगम्यवीर्यः ॥ २९ ॥

गृहीत यद्यदुपबन्धममुष्य माता
 शुल्बं सुतस्य न तु तत्तदमुष्य माति ।
 यज्जृम्भतोऽस्य वदने भुवनानि गोपी
 संवीक्ष्य शङ्कितमनाः प्रतिबोधिताऽऽसीत् ॥ ३० ॥

नन्दं य मोक्षयति भयाद्भरुणस्य पाशा-
 द्गोपान् बिलेषु पिडितान् मयसूनुना य ।
 अङ्ग्यापृतं निशि शयानमतिश्रमेण
 लोडं विकुण्ठमुपनेष्यति गोकुलं स्म ॥ ३१ ॥

गोपैर्मथे प्रतिष्ठते प्रजविप्लवाय
 देवेऽभिवर्षति पशून् कृपया रिरक्षुः ।
 धर्तोऽस्थिलीन्ध्रमिव समदिनानि सम-
 वर्षो महीध्रमनघैककरे सलीलम् ॥ ३२ ॥

क्रीडन् वने निशि निशाकररश्मिगौर्यां
 रासोन्मुषः क्लपदायतमूर्च्छितेन ।
 उद्दीपितस्मररुजं प्रजभृद्भूनां
 उत्तुर्द्धरिष्यति शिरो धनदानुगस्य ॥ ३३ ॥

ये य प्रलम्भभरददुर्दृश्यरिष्ट-
 मल्लेभकंसयवनाः कुजपौरुकाधाः ।
 अन्ये य शाल्वकपिबल्लवदन्तवक्त्र-
 समोक्षशम्भरविदूरथरुद्धिमुष्याः ॥ ३४ ॥

ये वा मृधे समितिशालिन आत्तयापाः
 काम्भोजमत्स्यदुरुसृग्जयकैकयाधाः ।
 यास्यन्त्यदर्शनमलं बलपार्थभीम-
 व्याज्जहयेन हरिणा निलयं तदीयम् ॥ ३५ ॥

कालेन भीलितधियामवमृश्य नृणां
 स्तोकायुषां स्वनिगमो बत दूरपारः ।
 आविर्लितस्त्वनुयुगं स हि सत्यवत्यां
 वेदद्रुमं विटपशो विभञ्जिष्यति स्म ॥ ३६ ॥

देवद्विषां निगमवर्त्मनि निष्ठितानां
 पूर्भिर्मयेन विडिताभिरदृश्यतूर्भिः ।
 लोकां धृतां मतिविमोहमतिप्रलोभं
 वेषं विधाय बहु भाष्यत औपधर्म्यम् ॥ ३७ ॥

यड्यालयेष्वपि सतां न उरेः कथाः स्युः
 पाप्मण्डिनो द्विजजना वृषला नृदेवाः ।
 स्वाहा स्वधा वषडिति स्म गिरो न यत्र
 शास्ता भविष्यति कलेर्भगवान् युगान्ते ॥ ३८ ॥

सर्गे तपोऽहमृषयो नव ये प्रजेशाः
 स्थाने य धर्ममभमन्वमरावनीशाः ।

अन्ते त्वधर्मउरमन्युवशासुराद्या
मायाविभूतय षमाः पुरुशक्तिभाजः ॥ ३९ ॥

विषणोर्नु वीर्यगणानां कतमोऽर्द्धतीड
यः पार्थिवान्यपि कविर्विममे रञ्जसि ।
यस्कम्भ यः स्वरुसास्मलता त्रिपृष्ठं
यस्मान्त्रिसाम्यसदनाद्गुरुकम्पयानम् ॥ ४० ॥

नान्तं विदाम्यडमभी मुनयोऽग्रजास्ते
मायाबलस्य पुरुषस्य कुतोऽपरे ये ।
गायन् गुणान् दशशतानन आदितेवः
शेषोऽधुनापि समवस्यति नास्य पारम् ॥ ४१ ॥

येषां स अेव भगवान् दययेदनन्तः
सर्वात्मनाऽऽश्रितपदो यद्वि निर्व्यलीकम् ।
ते द्रुस्तरामतितरन्ति य देवमायां
नैषां ममाडमिति धीः श्वशृगालभक्ष्ये ॥ ४२ ॥

वेदाडमङ्ग परमस्य छि योगमायां
यूयं भवश्च भगवानथ दैत्यवर्यः ।
पत्नी मनोः स य मनुश्च तदात्मजाश्च
प्राचीनबर्द्धिरुत्तुङ्ग उत ध्रुवश्च ॥ ४३ ॥

षड्वाङ्गुशैलमुद्युङ्गविदेडगाधि-
रध्वम्बरीषसगरा गयनाडुषाद्याः ।
मान्यात्रलर्कशतध-वनुरन्तिदेवा
देवप्रतो बलिरमूर्त्तरयो द्विलीपः ॥ ४४ ॥

सौभर्युतडुशिभिदेवलपिप्यलाद-
सारस्वतोद्धवपराशरभूरिषेणः ।
येऽन्ये विभीषणानुमदुपेन्द्रदत्त-
पार्थाष्टिषेणविदुत्तुष्टुतदेववर्याः ॥ ४५ ॥

ते वै विदन्त्यतितरन्ति य देवमायां
स्त्रीशूद्रलूणशबरा अपि पापश्रुवाः ।
यधद्भुतकमपरायणशीलशिक्षा-
स्तिर्यगजना अपि किमु श्रुतधारणा ये ॥ ४६ ॥

શશ્વત્પ્રશાન્તમભયં પ્રતિબોધમાત્રં
શુદ્ધં સમં સદસતઃ પરમાત્મતત્ત્વમ્ ।
શબ્દો ન યત્ર પુરુકારકવાન્ ક્રિયાર્થો
માયા પરૈત્યભિમુખે ચ વિલજ્જમાના ॥ ૪૭ ॥

તદ્દૈ પદં ભગવતઃ પરમસ્ય પુંસો
બ્રહ્મેતિ યદ્વિદુરજસ્રસુખં વિશોકમ્ ।
સધ્યઃ નિયમ્ય યતથો યમકર્ત્તેતિં
જહ્યુઃ સ્વરાડિવ નિપાનખનિત્રમિન્દ્રઃ ॥ ૪૮ ॥

સ શ્રેયસામપિ વિભુર્ભગવાન્ યતોડસ્ય
ભાવસ્વભાવવિહિતસ્ય સતઃ પ્રસિદ્ધિઃ ।
દેહે સ્વઘાતુવિગમેડનુવિશીર્યમાણે
વ્યોમેવ તત્ર પુરુષો ન વિશીર્યતેડજઃ ॥ ૪૯ ॥

સોડયં તેડભિહિતસ્તાત ભગવાન્ વિશ્વભાવનઃ ।
સમાસેન હરેર્નાન્યદન્યસ્માત્સદસચ્ચ યત્ ॥ ૫૦ ॥

ઇદં ભાગવતં નામ યન્મે ભગવતોદિતમ્ ।
સડ્ગ્રહોડયં વિભૂતીનાં ત્વમેતદ્વિપુલીકુરુ ॥ ૫૧ ॥

યથા હરૌ ભગવતિ નૃણાં ભક્તિર્ભવિષ્યતિ ।
સર્વાત્મન્યખિલાધારે ઇતિ સહુલ્ય વર્ણય ॥ ૫૨ ॥

માયાં વર્ણયતોડમુષ્ય ઈશ્વરસ્યાનુમોદતઃ ।
શૃણ્વતઃ શ્રદ્ધયા નિત્યં માયયાડડત્મા ન મુહ્યતિ ॥ ૫૩ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં
દ્વિતીયસ્કન્ધે બ્રહ્મનારદસંવાદે સપ્તમોડધ્યાયઃ ॥ ૭ ॥

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

॥ अष्टमोऽध्यायः - ८ ॥

राजोवाच

ब्रह्मणा योदितो ब्रह्मन् गुणार्थ्यानेऽगुणस्य च ।

यस्मै यस्मै यथा प्राड नारदो देवदर्शनः ॥ १ ॥

येतद्भेदितुमिच्छामि तत्त्वं वेदविदां वर ।

उरेरद्भुतवीर्यस्य कथा लोकसुमङ्गलाः ॥ २ ॥

कथयस्व मडाभाग यथाऽहमभिलात्मनि ।

कृष्णो निवेश्य निःसङ्गं मनस्त्यक्ष्ये कलेवरम् ॥ ३ ॥

शृण्वतः श्रद्धया नित्यं गृणतश्च स्वयेष्टितम् ।

कालेन नातिदीर्घेण भगवान् विशते हृदि ॥ ४ ॥

प्रविष्टः कर्णरन्ध्रेण स्वानां भावसरोरुहम् ।

धुनोति शमलं कृष्णः सलिलस्य यथा शरत् ॥ ५ ॥

धौतात्मा पुरुषः कृष्णपादमूलं न मुञ्चति ।

मुक्तसर्वपरिक्लेशः पान्थः स्वशरणां यथा ॥ ६ ॥

यदधातुमतो ब्रह्मन् देडारम्भोऽस्य धातुभिः ।

यदृच्छया छेतुना वा भवन्तो जानते यथा ॥ ७ ॥

आसीद्घृष्टरात्पद्मं लोकसंस्थानलक्षणम् ।

यावानयं वै पुरुष षयत्तावयवैः पृथक् ।

तावानसाविति प्रोक्तः संस्थावयववानिव ॥ ८ ॥

अजः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् ।

दृष्टो येन तद्रूपं नाभिपद्मसमुद्भवः ॥ ९ ॥

स यापि यत्र पुरुषो विश्वस्थित्युद्भववाप्ययः ।

मुक्त्वाऽऽत्ममायां मायेशः शेते सर्वगुडाशयः ॥ १० ॥

पुरुषावयवैर्लोकः सपालाः पूर्वकल्पिताः ।

लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरिति शुश्रुम ॥ ११ ॥

यावान् कल्पो विकल्पो वा यथा कालोऽनुमीयते ।

भूतभत्यभवच्छब्द आयुर्मानं च यत्सतः ॥ १२ ॥

कालस्यानुगतार्था तु लक्ष्यतेऽएवी भृडत्यपि ।

यावत्यः कर्मगतयो यादृशीर्द्विजसत्तम ॥ १३ ॥
 यस्मिन् कर्मसमावायो यथा येनोपगुह्यते ।
 गुणानां गुणिनां चैव परिणाममभीप्सताम् ॥ १४ ॥
 भूपातालककुब्ज्योम गहनक्षत्रभूभूताम् ।
 सरित्समुद्रद्वीपानां सम्भवश्चैतदोक्तसाम् ॥ १५ ॥
 प्रमाणमण्डकोशस्य आख्याभ्यन्तरभेदतः ।
 मडतां यानुयरितं वार्णाश्रमविनिश्चयः ॥ १६ ॥
 युगानि युगमानं य धर्मो यश्च युगे युगे ।
 अवतारानुयरितं यदाश्चर्यतमं उदरे ॥ १७ ॥
 नृणां साधारणो धर्मः सविशेषश्च यादृशः ।
 श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु ञ्जवताम् ॥ १८ ॥
 तत्त्वानां परिसङ्ख्यानं लक्षाणं छेतुलक्षणात् ।
 पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च ॥ १९ ॥
 योगेश्वरैश्वर्यगतिर्विद्वग्भङ्गस्तु योगिनाम् ।
 वेदोपवेदधर्माणामितिहासपुराणयोः ॥ २० ॥
 सम्भवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसङ्क्रमः ।
 छष्टापूर्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः ॥ २१ ॥
 यश्चानुशायिनां सर्गः पापमण्डस्य च सम्भवः ।
 आत्मनो बन्धमोक्षौ च व्यवस्थानं स्वतृपतः ॥ २२ ॥
 यथाऽऽत्मतन्त्रो भगवान् विक्रीडत्यात्ममायया ।
 विसृज्य वा यथा मायामुदास्ते साक्षिवद्विभुः ॥ २३ ॥
 सर्वमेतस्य भगवन् पृच्छते मेऽनुपूर्वशः ।
 तत्त्वतोऽर्द्धस्युदाहर्तुं प्रपन्नाय मडामुने ॥ २४ ॥
 अत्र प्रमाणां छि भवान् परमेष्ठी यथाऽऽत्मभूः ।
 परे येऽनुतिष्ठन्ति पूर्वेषां पूर्वजैः कृतम् ॥ २५ ॥
 न मेऽसवः परायन्ति ब्रह्मन्ननशनादमी ।
 पिबतोऽय्युतपीयूषमन्यत्र कुपिताद्द्विजात् ॥ २६ ॥

सूत उवाच

स उपामन्त्रितो राज्ञा कथायामिति सत्पतेः ।
 ब्रह्मरातो भृशं प्रीतो विष्णुरातेन संसदि ॥ २७ ॥

प्राड भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसम्मितम् ।
 ब्रह्मणो भगवत्प्रोक्तं ब्रह्मकल्प उपागते ॥ २८ ॥

यद्यत्परीक्षिदृषभः पाण्डूनामनुपृच्छति ।
 आनुपूर्व्येण तत्सर्वमाख्यातुमुपयुक्तमे ॥ २९ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां
 संहितायां द्वितीयस्कन्धे प्रश्नविधिर्नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नवमोऽध्यायः - ९ ॥

श्रीशुक उवाच

आत्ममायामृते राजन् परस्यानुभवात्मनः ।
 न घटेतार्थसम्बन्धः स्वप्नद्रष्टुरिवाञ्जसा ॥ १ ॥

बहुतुप एवाभाति मायया बहुतुपया ।
 रममाणो गुणेष्वस्या ममालमिति मन्यते ॥ २ ॥

यर्हि वाव मङ्गिन्नि स्वे परस्मिन् कालमाययोः ।
 रमेत गतसम्भोऽस्त्यक्तवोदास्ते तदोभयम् ॥ ३ ॥

आत्मतत्त्वविशुद्ध्यर्थं यदाड भगवान् ऋतम् ।
 ब्रह्मणो दर्शयन् रुपमव्यलीकप्रतादृतः ॥ ४ ॥

स आदिदेवो जगतां परो गुरुः
 स्वधिष्यमास्थाय सिसृक्षयैक्षत ।
 तां नाध्यगच्छदृशमत्र सम्मतां
 प्रपञ्चनिर्माणविधिर्यया भवेत् ॥ ५ ॥

स चिन्तयन् द्रव्यक्षरमेकदात्मसि

उपाशृणोद्द्विर्गदितं वयो विभुः ।
 स्पर्शेषु यत्सोऽशमेकविंशं
 निष्क्रियनानां नृप यच्छनं विदुः ॥ ६ ॥

निशम्य तद्भक्तृद्विदृक्षया दिशो
 विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः ।
 स्वधिष्यमास्थाय विमृश्य तद्धितं
 तपस्युपादिष्ट एवाद्ये मनः ॥ ७ ॥

दिव्यं सलस्राब्दममोघदर्शनी
 जितानिलात्मा विजितोभयेन्द्रियः ।
 अतप्यत स्माप्पिललोकतापनं
 तपस्तपीयांस्तपतां समाहितः ॥ ८ ॥

तस्मै स्वलोकं भगवान् सभाजितः
 सन्दर्शयामास परं न यत्परम् ।
 व्यपेतसङ्कलेशविमोहसाध्वसं
 स्वदृष्टवद्भिः पुरुषैरभिष्टुतम् ॥ ९ ॥

प्रवर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः
 सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः ।
 न यत्र माया किमुतापरे हरे-
 रनुग्रहा यत्र सुरासुरार्चिताः ॥ १० ॥

श्यामावदाताः शतपत्रलोथनाः
 पिशाङ्गवस्त्राः सुरुथः सुपेशसः ।
 सर्वे यतुर्बाहव उन्मिषन्मणि-
 प्रवेकनिष्कामरणाः सुवर्चसः ।
 प्रवालवैदूर्यमृणालवर्चसः
 परिस्फुरत्कुण्डलमौलिमालिनः ॥ ११ ॥

भ्राजिष्णुभिर्यः परितो विराजते
 लसद्भिमानावलिभिर्महात्मनाम् ।
 विद्योतमानः प्रमदोत्तमाद्युभिः
 सविद्युद्भ्रावलिभिर्यथा नभः ॥ १२ ॥

श्रीर्यत्र रुपिण्युरुगायपाद्योः

करोति मानं बहुधा विभूतिभिः ।

प्रेङ्खं श्रिता या कुसुमाकरानुगैः

विगीयमाना प्रियकर्म गायती ॥ १३ ॥

ददर्श तत्राभिलसात्वतां पतिं

श्रियः पतिं यज्ञपतिं जगत्पतिम् ।

सुनन्दनन्दप्रबलार्द्धादिभिः

स्वपार्श्वमुप्यैः परिसेवितं विभुम् ॥ १४ ॥

भृत्यप्रसादाभिमुभं दृगासवं

प्रसन्नडासारुणालोचनाननम् ।

किरीटिनं कुण्डलिनं यतुर्भुञ्जं

पीताम्बरं वक्षसि लक्षितं श्रिया ॥ १५ ॥

अध्यर्द्धणीयासनमास्थितं परं

वृतं यतुःषोडशपञ्चशक्तिभिः ।

युक्तं भर्गैः स्वैरितरत्र याधुवैः

स्व अेव धामन् रममाणमीश्वरम् ॥ १६ ॥

तद्दर्शनाद्वापस्त्रिभुतान्तरो

दृष्यत्तनुः प्रेमभराश्रुलोचनः ।

ननाम पादाभ्युजमस्य विश्वसृग्-

यत्पारमर्हस्येन पथाधिगम्यते ॥ १७ ॥

तं प्रीयमाणं समुपस्थितं तदा

प्रज्जविसर्गे निजशासनार्द्धाम् ।

बभ्राष षष्पत्स्मितशोरिषा गिरा

प्रियः प्रियं प्रीतमनाः करे स्पृशन् ॥ १८ ॥

श्रीभगवानुवाच

त्वयाहं तोषितः सम्यग्वेदगर्भ सिंसुक्षया ।

चिरं भृतेन तपसा द्रुस्तोषः कूटयोगिनाम् ॥ १९ ॥

वरं वरय भद्रं ते वरेशं माभिवान्छितम् ।

ब्रह्मच्छ्रेयःपरिश्रामः पुंसो मद्दर्शनावधिः ॥ २० ॥

मनीषितानुभावोऽयं मम लोकावलोकनम् ।

यदुपश्रुत्य रडसि चकथं परमं तपः ॥ २१ ॥

प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वयि कर्मविमोहिते ।

तपो मे लृष्टयं साक्षादात्माहं तपसोऽनघ ॥ २२ ॥

सृजामि तपसैवेदं त्रसामि तपसा पुनः ।

बिभर्मि तपसा विश्वं वीर्यं मे दृश्वरं तपः ॥ २३ ॥

ब्रह्मोवाच

भगवन् सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितो गुहाम् ।

वेदं ह्यप्रतिरुद्धेन प्रज्ञानेन यिक्तीर्षितम् ॥ २४ ॥

तथापि नाथमानस्य नाथ नाथय नाथितम् ।

परावरे यथा रुपे जानीयां ते त्वरूपिणः ॥ २५ ॥

यथाऽऽत्ममायायोगेन नानाशक्त्युपबृंहितम् ।

विलुम्पन् विसृजन् गृह्णन् बिभ्रदात्मानमात्मना ॥ २६ ॥

कीऽस्यमोघसङ्कल्पं तार्णानाभिर्यथोर्णुते ।

तथा तद्विषयां धेहि मनीषां मयि माधव ॥ २७ ॥

भगवच्छिक्षितमहं करवाणि ह्यतन्द्रितः ।

नेहमानः प्रजासर्गं बध्येयं यदनुग्राहात् ॥ २८ ॥

यावत्सभा सभ्युरिवेश ते कृतः

प्रजाविसर्गो विलजामि त्वो जनम् ।

अविडलवस्ते परिकर्मणि स्थितो

मा मे समुन्नद्धमदोऽजमानिनः ॥ २९ ॥

श्रीभगवानुवाच

ज्ञानं परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ।

सरलस्यं तदङ्गं य गृहाण गदितं मया ॥ ३० ॥

यावानहं यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः ।

तथैव तत्त्वविज्ञानमस्तु ते मदनुग्राहात् ॥ ३१ ॥

अहमेवासमेवात्रे नान्यदत्सदसत्परम् ।

पश्चादहं यदेतस्य योऽवशिष्येत सोऽस्यहम् ॥ ३२ ॥

ऋतेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत यात्मनि ।

तद्विधादात्मनो मायां यथाभासो यथा तमः ॥ ३३ ॥

यथा मळान्ति भूतानि भूतेषूच्ययावेष्वनु ।
प्रविष्टान्यप्रविष्टानि तथा तेषु न तेष्वलम् ॥ ३४ ॥

अेतावदेव जिज्ञास्यं तत्त्वजिज्ञासुनाऽऽत्मनः ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा ॥ ३५ ॥

अेतन्मतं समातिष्ठ परमेष्ठा समाधिना ।
भवान् कल्पविकल्पेषु न विमुह्यति कर्त्तव्यित् ॥ ३६ ॥

श्रीशुक उवाच
साम्प्रदिश्यैवमजनो जनानां परमेष्ठिनम् ।
पश्यतस्तस्य तद्रूपमात्मनो न्यरुणद्धरिः ॥ ३७ ॥

अन्तर्हितेन्द्रियार्थाय हरये विडिताञ्जलिः ।
सर्वभूतमयो विश्वं ससर्जदं स पूर्ववत् ॥ ३८ ॥

प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदा नियमान् यमान् ।
भद्रं प्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाभ्यया ॥ ३९ ॥

तं नारदः प्रियतमो रिश्यादानामनुव्रतः ।
शुश्रूषभाणः शीलेन प्रश्रयेण दमेन च ॥ ४० ॥

मायां विविदिषन् विष्णोर्मायेशस्य मळामुनिः ।
मळाभागवतो राजन् पितरं पर्यतोषयत् ॥ ४१ ॥

तुष्टं निशाम्य पितरं लोकानां प्रपितामहम् ।
देवर्षिः परिपप्रच्छ भवान् यन्मानुषुच्छति ॥ ४२ ॥

तस्मा ष्टं भागवतं पुराणं दशलक्षणम् ।
प्रोक्तं भगवता प्राड प्रीतः पुत्राय भूतकृत् ॥ ४३ ॥

नारदः प्राड मुनये सरस्वत्यास्तटे नृप ।
ध्यायते ब्रह्म परमं व्यासायामिततेजसे ॥ ४४ ॥

यदुताडं त्वया पृष्टो वैराजात्पुरुषाद्विदम् ।
यथाऽऽसीत्तदुपाभ्यास्ये प्रश्नानन्यांश्च कृत्स्नशः ॥ ४५ ॥

एति श्रीमद्भागवते मळापुराणे पारमहंस्यां
संछितायां द्वितीयस्कन्धे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ दशमोऽध्यायः - १० ॥

श्रीशुक उवाच

अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः ।

मन्वन्तरेशानुकथा निरोधो मुक्तिराश्रयः ॥ १ ॥

दशमस्य विशुद्ध्यर्थं नवानामिड लक्षणम् ।

वर्णयन्ति मडात्मानः श्रुतेनार्थेन याञ्जसा ॥ २ ॥

भूतमात्रेन्द्रियधियां जन्म सर्ग उदाहृतः ।

ब्रह्मणो गुणवैषम्याद्विसर्गः पौरुषः स्मृतः ॥ ३ ॥

स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्रहः ।

मन्वन्तराणि सद्गुण उतयः कर्मवासनाः ॥ ४ ॥

अवतारानुचरितं हरेश्चास्यानुवर्तिनाम् ।

सतामीशकथाः प्रोक्ता नानाऽऽप्यानोपबृंहिताः ॥ ५ ॥

निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सड शक्तिभिः ।

मुक्तिर्हित्वान्यथा रुपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ॥ ६ ॥

आभासश्च निरोधश्च यतश्चाध्यवसीयते ।

स आश्रयः परं ब्रह्म परमात्मेति शब्धते ॥ ७ ॥

योऽध्यात्मिकोऽयं पुरुषः सोऽसावेवाधिदैविकः ।

यस्तत्रोभयविच्छेदः पुरुषो ह्याधिभौतिकः ॥ ८ ॥

अेकमेकतराभावे यदा नोपलभामहे ।

त्रितयं तत्र यो वेद स आत्मा स्वाश्रयाश्रयः ॥ ९ ॥

पुरुषोऽण्डं विनिर्मिध यदासौ स विनिर्गतः ।

आत्मनोऽयनमन्विच्छन्नपोऽस्राक्षीञ्छुचिः शुच्यीः ॥ १० ॥

तास्ववात्सीत्स्वसृष्टासु सडस्रपरिवत्सरान् ।

तेन नारायणो नाम यदापः पुरुषोद्भवाः ॥ ११ ॥

द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो ज्ञेय एव च ।

यदनुग्रहतः सन्ति न सन्ति यदुपेक्षया ॥ १२ ॥

अेको नानात्वमन्विच्छन् योगतल्पात्समुत्थितः ।

वीर्यं छिरण्मयं देवो मायया व्यसृजत्रिधा ॥ १३ ॥

अधिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमिति प्रभुः ।

यथैकं पौरुषं वीर्यं त्रिधाभिधत् तच्छृणु ॥ १४ ॥

अन्तःशरीर आकाशात्पुरुषस्य विद्येष्टतः ।

ओजः सडो भवं जज्ञे ततः प्राणो मडानसुः ॥ १५ ॥

अनुप्राणन्ति यं प्राणाः प्राणन्तं सर्वजन्तुषु ।

अपानन्तमपानन्ति नरदेवमिवानुगाः ॥ १६ ॥

प्राणेन क्षिपता क्षुत्तुन्तरा जायते प्रभोः ।

पिपासतो जक्षतश्च प्राण्मुभं निरभिधत् ॥ १७ ॥

मुभतस्तावु निर्भिन्नं जिह्वा तत्रोपजायते ।

ततो नानारसो जज्ञे जिह्वया योऽधिगम्यते ॥ १८ ॥

विवक्षोर्मुभतो भ्रूणो वह्निर्वाग्व्याहृतं तयोः ।

जले चैतस्य सुचिरं निरोधः समजायत ॥ १९ ॥

नासिके निरभिधैतां दोधूयति नभस्वति ।

तत्र वायुर्गन्धवडो घ्राणो नसि जिघृक्षतः ॥ २० ॥

यदात्मनि निरालोकमात्मानं च द्दिदृक्षतः ।

निर्भिन्ने ङ्यक्षिणी तस्य जयोतिश्चक्षुर्गुणग्रहः ॥ २१ ॥

बोध्यमानस्य ऋषिभिरात्मनस्तज्जिघृक्षतः ।

कर्णौ च निरभिधैतां दिशः श्रोत्रं गुणग्रहः ॥ २२ ॥

वस्तुनो मृदुकाठिन्यलघुगुर्वोष्णशीतताम् ।

जिघृक्षतस्त्वऽ निर्भिन्ना तस्यां रोममडीरुडः ।

तत्र यान्तर्बडिर्वातस्त्वया लब्धगुणो वृतः ॥ २३ ॥

डस्तौ रुरुडतुस्तस्य नानाकर्मचिकीर्षया ।

तथोस्तु भलमिन्द्रश्च आदानमुभयाश्रयम् ॥ २४ ॥

गतिं जिगीषतः पादौ रुरुडातेऽभिकामिकाम् ।
 पद्भ्यां यज्ञः स्वयं उव्यं कर्मभिः क्रियते नृभिः ॥ २५ ॥
 निरभिधत शिशो वै प्रजानन्दाभृतार्थिनः ।
 उपस्थ आसीत्कामानां प्रियं तद्दुभयाश्रयम् ॥ २६ ॥
 उत्सिसृक्षोर्धातुमलं निरभिधत वै गुदम् ।
 ततः पायुस्ततो मित्र उत्सर्ग उभयाश्रयः ॥ २७ ॥
 आसिसृक्षोः पुरः पुर्यां नाभिद्धारमपानतः ।
 तत्रापानस्ततो मृत्युः पृथक्त्वमुभयाश्रयम् ॥ २८ ॥
 आदित्सोरन्नपानानामासन् कुक्ष्यन्त्रनाऽयः ।
 नद्यः समुद्राश्च तयोस्तुष्टिः पुष्टिस्तदाश्रये ॥ २९ ॥
 निदिध्यासोरात्ममायां लुप्तं निरभिधत ।
 ततो मनस्ततश्चन्द्रः सङ्कल्पः काम एव य ॥ ३० ॥
 त्वङ्ग्यर्मांसरुधिरमेदोमज्जास्थिधातवः ।
 भूम्यसेजोमयाः सप्त प्राणो व्योमाम्भुवायुभिः ॥ ३१ ॥
 गुणात्मकानीन्द्रियाणि भूतादिप्रभवा गुणाः ।
 मनः सर्वविकारात्मा बुद्धिर्विज्ञानरूपिणी ॥ ३२ ॥
 अतद्भगवतो रुपं स्थूलं ते व्याहृतं मया ।
 मज्ज्यादित्तिश्चावरणैरष्टभिर्भङ्गिरावृतम् ॥ ३३ ॥
 अतः परं सूक्ष्मतममव्यक्तं निर्विशेषणम् ।
 अनादिमध्यनिधनं नित्यं वाङ्मनसः परम् ॥ ३४ ॥
 अमुनी भगवद्रूपे मया ते अनुवर्णिते ।
 उभे अपि न गृह्णन्ति मायासृष्टे विपश्चितः ॥ ३५ ॥
 स वाच्यवाचकतया भगवान् ब्रह्मरूपधृक् ।
 नामरूपक्रिया धत्ते सकर्माकर्मकः परः ॥ ३६ ॥
 प्रजापतीन् मनून् देवान् ऋषीन् पितृगणान् पृथक् ।
 सिद्धयारण्यगन्धर्वान् विद्याम्रासुरगुह्यकान् ॥ ३७ ॥
 किन्नराप्सरसो नागान् सर्पान् किम्पुरुषोरगान् ।

मातृरक्षःपिशयांश्च प्रेतभूतविनायकान् ॥ ३८ ॥

कूष्माण्डोन्मादवेतालान् यातुधानान् ग्रहानपि ।

भगान् मृगान् पशून् वृक्षान् गिरीन् नृप सरीसृपान् ॥ ३९ ॥

द्विविधाश्चतुर्विधा येऽन्ये जलस्थलनभौकसः ।

कुशलाकुशला मिश्राः कर्मणां गतयस्त्विमाः ॥ ४० ॥

सत्त्वं रजस्तम एति तिस्रः सुरनृनारकाः ।

तत्राप्येकैकशो राजन् भिद्यन्ते गतयस्त्रिधा ।

यदैकैकतरोऽन्याभ्यां स्वभावा उपलभ्यते ॥ ४१ ॥

स श्रेवेदं जगद्धाता भगवान् धर्मरूपधृक् ।

पुष्पाति स्थापयन् विश्वं तिर्यङ् नरसुरादिभिः ॥ ४२ ॥

ततः कालाग्निरुद्रात्मा यत्सृष्टमिदमात्मनः ।

सान्निध्यच्छति कालेन धनानीकमिवानिलः ॥ ४३ ॥

एत्थम्भावेन कथितो भगवान् भगवत्तमः ।

नेत्थम्भावेन हि परं द्रष्टुमर्हन्ति सूरयः ॥ ४४ ॥

नास्य कर्मणि जन्मादौ परस्यानुविधीयते ।

कर्तृत्वप्रतिषेधार्थं माययाऽऽरोपितं हि तत् ॥ ४५ ॥

अयं तु ब्रह्मणः कल्पः सविकल्प उदाहृतः ।

विधिः साधारणो यत्र सर्गाः प्राकृतवैकृताः ॥ ४६ ॥

परिमाणं च कालस्य कल्पलक्षणविग्रहम् ।

यथा पुरस्ताद्व्याख्यास्ये पात्रं कल्पमथो शृणु ॥ ४७ ॥

शौनक उवाच

यदाह नो भवान् सूत क्षत्ता भागवतोत्तमः ।

यथार तीर्थानि भुवस्त्यक्त्वा बन्धून् सुदुस्त्यजान् ॥ ४८ ॥

कुत्र कौषारवेस्तस्य संवादोऽध्यात्मसंश्रितः ।

यद्वा स भगवांस्तस्मै पृष्टस्तत्त्वमुवाच ह ॥ ४९ ॥

ब्रूहि नस्तद्विदं सौम्य विदुरस्य विरोचितम् ।

बन्धुत्यागनिमित्तं च तथैवागतवान् पुनः ॥ ५० ॥

सूत उवाच

राज्ञा परीक्षिता पृष्टो यद्वोयन्मलामुनिः ।

तद्भोऽभिधास्ये शृणुत राज्ञः प्रश्नानुसारतः ॥ ५१ ॥

एति श्रीमद्भागवते मलापुराणे वैयासक्यामष्टादशसाहस्र्यां पारमलस्यं

संखितायां द्वितीयस्कन्धे पुरुषसंस्थानुवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ एति द्वितीयस्कन्धः समाप्तः ॥

॥ ॐ तत्सत् ॥

Proofread by PSA Easwaran

——
shrImadbhAgavataM - dviTyaskandhaH

pdf was typeset on May 15, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

